

II: CONFERÈNCIA NACIONAL CATALANA

BULLETÍ D'INFORMACIÓ

APARTADO 8620

MEXICO, D. F.

Setembre del 1957.

A PROPÒSIT DE LA FUTURA POLÍTICA ECONÒMICA DE CATALUNYA

El Butlletí d'Informació de la Generalitat de Catalunya corresponent als mesos de maig-juny del 1957, arribat a les nostres mans el mes d'agost, ha publicat un treball signat pel senyor Josep Terradelles sobre "una nova ruta a seguir" en matèria econòmica.

Les afirmacions que es fan respecte l'actual situació de l'economia catalana sota el règim franquista i l'orientació que es propugna de l'Exili estant i en nom de la Generalitat, obliga al Consell Nacional Català a donar el seu parer públicament.

La primera afirmació sorprenent que fa el senyor Terradelles és que "la nostra potencialitat econòmica és molt més important que abans" i que "tendeix a augmentar".

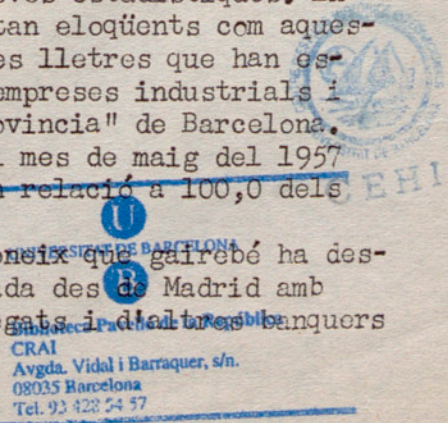
Des de les planes del Butlletí d'Informació de la Generalitat de Catalunya, que s'edita a París, s'ha dit, repetides vegades, que la crisi econòmica del país, d'ençà de la instauració del règim totalitari espanyol, és cada dia més greu i no és lògic suposar que, Catalunya, el territori més industrialitzat i de més empena comercial dels que té sotmesos l'actual Estat espanyol, s'hagi salvat d'aquest desastre de l'economia nacional-sindicalista, imitació servil del nacional-socialisme de Hitler i del feixisme de Mussolini.

Catalunya ha estat la víctima propiciatòria de tots els experiments econòmics de tipus totalitari que s'han fet en nom d'Espanya d'ençà que el territori català fou ocupat militarment. Tothom sap que, amb el desig malèvol d'empobrir la nostra terra, es va obligar a traslladar Espanya endins diverses indústries catalanes i els seus treballadors més qualificats; és del domini públic que la indústria i el comerç de Catalunya han patit les conseqüències de la política franquista inspirada en un odi profund a Catalunya i als catalans; i que les iniciatives per a crear noves fonts de riquesa a la nostra terra han topat sempre amb tota mena d'entrebancs polítics i burocràtics. L'acaparament i centralització de les divises ha impossibilitat la necessària renovació de la indústria tèxtil catalana; el control de les importacions de matèries primes i la imposició de sous i salaris improductius, establerts per la demagògia falangista i sense cap sentit de responsabilitat, han portat a la misèria i a la fallida nombroses empreses catalanes i més de quatre han anat a parar a mans dels aprofitadors del règim; i per totes aquestes dificultats, la producció tèxtil catalana, la química i la metal·lúrgica, han perdut gairebé tots els mercats de fora de la Península, impossibilitats com estan de competir en preus i qualitat amb les indústries similars d'altres països d'Europa, d'Amèrica i de l'Àsia.

Pel que fa a la competència industrial espanyola, fomentada des de Madrid amb la contribució forçosa de Catalunya, tenim l'anomenat "Instituto Nacional de Industria", organisme governamental creat amb el propòsit d'industrialitzar les terres de llengua castellana, i al cap d'uns anys d'enriquir de mala manera els seus dirigents i alts funcionaris, es va cap a la seva dissolució, convençuts els mateixos franquistes que és una bogeria voler industrialitzar de cop i volta unes terres de tradició agrícola sense mà d'obra qualificada i en una època de misèria general com és la que pateixen els pobles de l'Espanya d'avui. Aquesta competència intentada de fer a l'esperit d'iniciativa dels catalans, ha fet aixecar veus de protesta de la gent més conservadora de casa nostra i fins i tot n'han protestat alguns dels més fidels servidors i col.laboradors del règim franquista.

La varitable situació econòmica de la Catalunya sotmesa al franquisme, ens la dona la Cambra de Comerç i Navegació de Barcelona a través de les seves estadístiques. En el seu butlletí del mes de juny d'aquest any, hi trobem dades tan eloqüents com aquestes: en un país de tanta seriositat comercial com Catalunya, les lletres que han estat protestades durant el mes de maig darrer, afecten a 6.809 empreses industrials i comercials i a 2.099 empreses les de la resta d l'anomenada "provincia" de Barcelona. Respecte del cost de la vida ciutadana, direm que les dades del mes de maig del 1957 donen un índex de 959,5 mentre l'índex del 1947 era de 541,5 en relació a 100,0 dels anys 1922-26.

Quant a la banca catalana, el mateix senyor Terradelles reconeix que gairebé ha desaparegut, víctima de la política bancària anticatalana practicada des de Madrid amb la col.laboració inqualificable d'alguns banquers catalans renegats i d'altres banquers franquistes d'Euskadi protegits pel règim.

CRAI
Avinguda Vidal i Barraquer, s/n.
08035 Barcelona
Tel. 93 428 54 57